

ставена....

Лена. Охъ, не знамъ, сестро, да ли ще разбере, или...

Захарина. Изкажи се, Лена, азъ искамъ да чуя твоя съветъ.

Лена. Може би, Мони ще ти повърва; а може би и....

Захарина. Ами ако не ми повърва?

Лена. Ако не си му давала поводъ нѣкога....

Захарина. Не.

Лена Само спомни си добре. Защото инѣкъ можемъ да извадимъ очи вмѣсто да изпишемъ вежди,

Захарина. (Замислена следъ късомълчание). Не съмъ. Но Мони е ревнивъ. Той е тъй ревнивъ! Да знаешъ, колко сцени ми е правилъ за най невинни закачки, по балове и вечеринки....

Лена. Тогава, азъ бихъ казала....

Захарина. Какво?

Лена Помисли; не бързай. Моментата е важенъ. Една необмислена постъпка може да ти струва много, много....

Захарина. (Вгльбена въ мисль стои съ оборена глава. После вдига чело и се разколебава) Той... Даже да ме повърва — нѣма ли това да заседне въ неговата душа? Нѣма ли да остане едно съмнение въ него?.. (Измъчена) А съмнението е като червей. Най